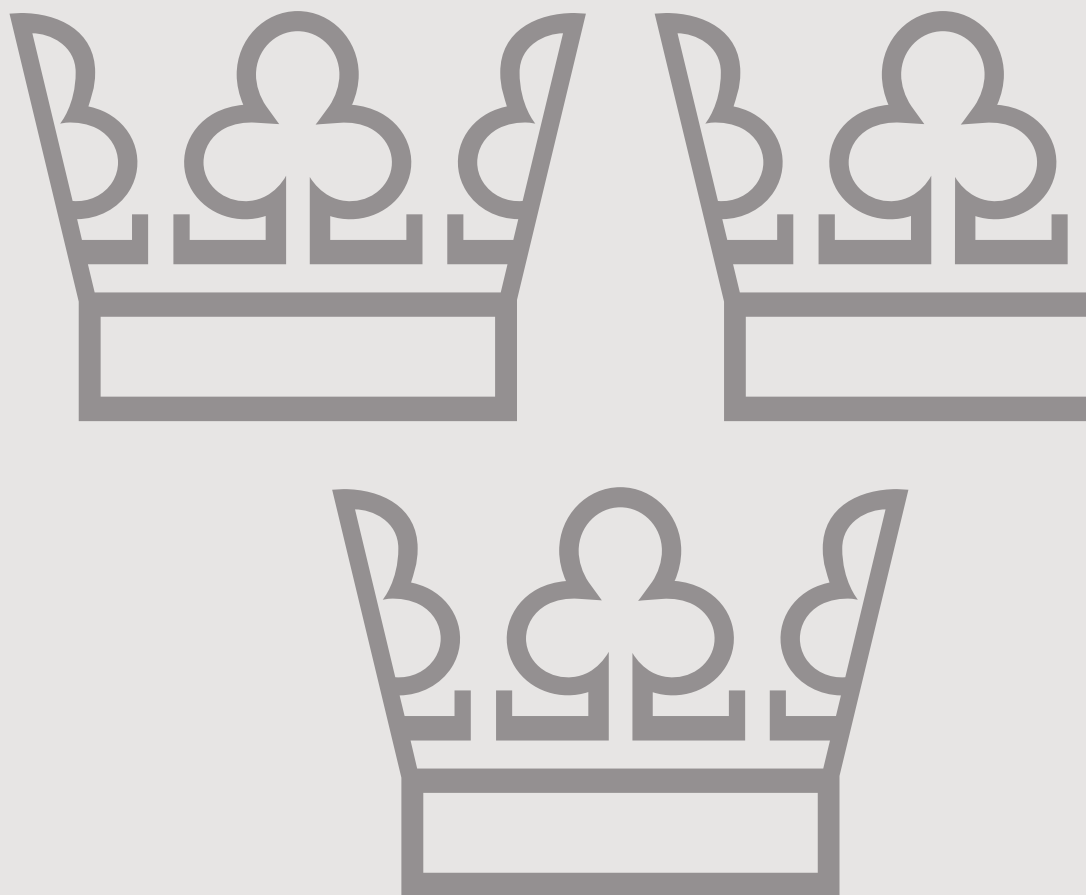

Remisspromemoria

– ändrade föreskrifter om resolution

Sammanfattning

I EU:s krishanteringsdirektiv finns regler om hantering av finansiella företag i kris. Direktivet har i svensk rätt framför allt genomförts i lagen (2015:1016) om resolution (LOR).

Under våren 2024 antogs Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1174 av den 11 april 2024 om ändring av direktiv 2014/59/EU och förordning (EU) nr 806/2014 vad gäller vissa aspekter av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder (ändringsdirektivet). Därtill har Europeiska kommissionen (kommissionen) i en formell underrättelse ifrågasatt om vissa artiklar i EU:s krishanteringsdirektiv fullt ut genomförts i svensk rätt. Med anledning av ändringsdirektivet och den formella underrättelsen har regeringen i lagrådsremissen ”Anpassningar till EU:s regelverk om hantering av finansiella företag i kris” (lagrådsremissen) föreslagit vissa ändringar i lagen om resolution.

I promemorian lämnas de förslag till ändringar i Riksgäldskontorets föreskrifter (RGKFS 2015:2) om resolution som behöver göras med anledning av ändringsdirektivet och den formella underrättelsen. Ändringarna avser beräkningen av det särskilda förfogandebeloppet samt företagens skyldigheter att offentliggöra och till Riksgälden lämna uppgifter om kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder. I promemorian föreslås också att det i föreskrifterna införs en skyldighet för företagen att underrätta Riksgälden om vissa planerade verksamhets- och organisationsförändringar. Därutöver föreslås vissa mindre ändringar i bestämmelserna om rapportering av uppgifter för fastställande av resolutionsavgiften.

Föreskriftsändringarna föreslås träda i kraft den 1 november 2025.

Innehåll

1.	Förslag till föreskrifter.....	4
2.	Utgångspunkter	7
2.1	Bakgrund och syfte med regleringen	7
2.2	Regleringsalternativ	8
2.3	Rättsliga förutsättningar	9
3.	Motivering och överväganden.....	11
3.1	Det särskilda förfogandebeloppet	11
3.2	Krav på offentliggörande och rapportering för vissa avvecklingsenheter	12
3.3	Skyldighet att lämna uppgifter om verksamhets- och organisationsförändringar	18
3.4	Rapportering av uppgifter för fastställande av resolutionsavgiften.....	20
3.5	Ikraftträdande	21
4.	Förslagets konsekvenser.....	23
4.1	Konsekvenser för samhället och konsumenterna	23
4.2	Konsekvenser för företagen.....	23
4.2.1	Det särskilda förfogandebeloppet	23
4.2.2	Krav på offentliggörande och rapportering för vissa avvecklingsenheter	23
4.2.3	Skyldighet att lämna uppgifter om verksamhets- och organisationsförändringar	24
4.2.4	Rapportering av uppgifter för fastställande av resolutionsavgiften.....	24
4.3	Konsekvenser för Finansinspektionen	25
4.4	Konsekvenser för Riksgälden	25
4.5	Utvärdering	25
4.6	Överensstämmelse med unionsrätten	25
4.7	Tidpunkten för ikraftträdande	26
4.8	Speciella informationsinsatser	26

1. Förslag till föreskrifter

Riksgälden har följande förslag till föreskrifter.

Förslag till föreskrifter om ändring i Riksgäldskontorets föreskrifter (RGKFS 2015:2) om resolution

Riksgäldskontoret föreskriver¹ med stöd av 22 § förordningen (2015:1034) om resolution i fråga om Riksgäldskontorets föreskrifter (RGKFS 2015:2) om resolution²

dels att 8 kap. 1 och 5 §§ ska upphöra att gälla,

dels att 1 kap. 1 §, 6 kap. 1 § och 8 kap. 7–9 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas fem nya paragrafer, 6 kap. 3 och 4 §§, 7 kap. 6 § och 8 kap. 7 a och 11 §§, och närmast före 6 kap. 1, 3 och 4 §§ och 8 kap. 7–8 och 11 §§ nya rubriker av följande lydelse,

dels att det närmast före 8 kap. 2 § ska införas en ny rubrik som ska lyda ”Gemensamma bestämmelser”.

1 kap.

1 §³ Dessa föreskrifter innehåller bestämmelser om

1. avgifter enligt 1 kap. 3 § andra stycket lagen (2015:1016) om resolution,
2. hur stor andel av globalt systemviktiga resolutionsenheter, europeiskt systemviktiga resolutionsenheter eller nationellt systemviktiga resolutionsenheter som får omfattas av kravet enligt 4 kap. 15 § lagen om resolution,
3. offentliggörande enligt 4 kap. 28 § lagen om resolution,
4. hur det särskilda förfogandebeloppet enligt 4 kap. 29 § lagen om resolution ska beräknas,
5. register över finansiella avtal enligt 5 kap. 5 § lagen om resolution,
6. omstruktureringsplaner enligt 21 kap. 5 § lagen om resolution,
7. riskjustering av resolutionsavgifter enligt 27 kap. 13 § tredje stycket lagen om resolution, och
8. vilka uppgifter som ett företag ska lämna till Riksgäldskontoret.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1174.

² Senaste lydelse av

8 kap. 1 § RGKFS 2022:2

8 kap. 5 § RGKFS 2021:1.

³ Senaste lydelse RGKFS 2022:2.

6 kap.**Gemensamma bestämmelser**

1 §⁴ Bestämmelser om offentliggörande av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder finns i 4 kap. 28 § lagen (2015:1016) om resolution.

Företag som inte är avvecklingsenheter

3 § Bestämmelser om när och hur ett företag som inte är en avvecklingsenhet ska offentliggöra de uppgifter som avses i 2 § finns i kommissionens genomförande-förordning (EU) 2021/763 av den 23 april 2021 om tekniska standarder för genomförande för tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 och Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU vad gäller tillsynsrapportering och offentliggörande avseende minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder.

Avvecklingsenheter

4 § För en avvecklingsenhet som omfattas av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder ska bestämmelserna om offentliggörande av information i artiklarna 10.2, 11.2, 14.2 och 16 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/763 gälla. Vad som där anges om resolutionsenhet som varken är ett globalt systemviktigt institut eller del av ett sådant ska avse avvecklingsenhet.

En avvecklingsenhet ska offentliggöra de uppgifter som avses i artiklarna 10.2, 11.2 och 14.2 i förordningen årligen. Uppgifterna ska offentliggöras samma dag som enheten offentliggör sina räkenskaper eller så snart som möjligt därefter.

Bestämmelserna i första stycket och 2 § tillämpas första gången vid det tillfälle för offentliggörande som infaller närmast efter det att 12 månader har gått sedan Riksgäldskontoret fattat ett beslut enligt 4 kap. 4 § andra stycket lagen (2015:1016) om resolution.

7 kap.

6 § Det särskilda förfogandebeloppet ska minskas med ett belopp som motsvarar vinstutdelning eller betalningar som är resultatet av sådana åtgärder som anges i 4 kap. 29 § andra stycket lagen (2015:1016) om resolution och som görs efter det att det särskilda förfogandebeloppet har fastställts.

8 kap.*Företag som inte är avvecklingsenheter*

7 §⁵ Ett företag som inte är en avvecklingsenhet ska minst

1. en gång i halvåret lämna de uppgifter som avses i 2 § första stycket 1–3, och
2. årligen lämna de uppgifter som avses i 2 § första stycket 4, 3 och 4 §§.

Uppgifterna ska lämnas oftare om Riksgäldskontoret begär det.

Bestämmelser om hur ett företag som inte är en avvecklingsenhet ska lämna de uppgifter som avses i 2–4 §§ till Riksgäldskontoret samt ytterligare bestämmelser om

⁴ Senaste lydelse RGKFS 2021:1.

⁵ Senaste lydelse RGKFS 2021:1.

när uppgifterna ska lämnas finns i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/763.

Avvecklingsenheter

7 a § För en avvecklingsenhet som omfattas av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder ska bestämmelserna om rapportering till resolutionsmyndigheterna i artiklarna 1, 2, 3.1, 3.2 och 7 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/763 gälla, med undantag för bestämmelserna om rapporteringsfrekvens i artikel 3.1 och 3.2. Vad som där anges om resolutionsenhet ska avse avvecklingsenhet.

En avvecklingsenhet ska lämna de uppgifter som avses i 2–4 §§ samt i artikel 3.1 och 3.2 i förordningen årligen. Uppgifterna ska lämnas oftare om Riksgäldskontoret begär det.

Bestämmelserna i första stycket och 2–6 §§ tillämpas första gången vid det rapporteringstillfälle som infaller närmast efter det att 12 månader har gått sedan Riksgäldskontoret fattat ett beslut enligt 4 kap. 4 § andra stycket lagen (2015:1016) om resolution.

Uppgifter som ska lämnas till Finansinspektionen

8 §⁶ De uppgifter som ett företag ska lämna till Riksgäldskontoret enligt 2–4, 7 och 7 a §§ och enligt kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/763, ska i stället lämnas till Finansinspektionen.

9 §⁷ Ett företag ska till Riksgäldskontoret lämna de uppgifter som anges i bilaga II till förordningen om resolutionsavgifter.

Företaget ska därutöver lämna uppgifter om

1. handelsverksamhet (riskvägt exponeringsbelopp för positionsrisker),
2. exponeringar utanför balansräkningen, och
3. derivat (derivatexponeringar).

Bestämmelser om när och hur de uppgifter som avses i första stycket ska lämnas till Riksgäldskontoret finns i artikel 14.3–14.6 i förordningen om resolutionsavgifter. De bestämmelserna ska även gälla för det uppgiftslämnande som ska ske enligt andra stycket.

Uppgifter om väsentliga förändringar

11 § Ett företag ska skriftligen underrätta Riksgäldskontoret om varje väsentlig förändring avseende företagets respektive koncernens juridiska eller organisatoriska struktur eller affärsverksamhet. Underrättelsen ska lämnas i god tid innan förändringen genomförs.

Dessa föreskrifter träder i kraft den 1 november 2025.

⁶ Senaste lydelse RGKFS 2021:1.

⁷ Senaste lydelse RGKFS 2022:1.

2. Utgångspunkter

2.1 Bakgrund och syfte med regleringen

Det unionsrättsliga regelverket om hantering av finansiella företag i kris finns i krishanteringsdirektivet⁸. Direktivet har i svensk rätt framför allt genomförts i lagen (2015:1016) om resolution. Vissa delar av direktivet har genomförts i Riksgäldens föreskrifter om resolution.

Ett av de centrala verktygen i regelverket är nedskrivning eller konvertering av skulder. För att det ska finnas skulder att skriva ned eller konvertera ska företagen uppfylla ett krav på kapitalbas och kvalificerade skulder.

I april 2024 antog Europaparlamentet och rådet ändringar i krishanteringsdirektivet (ändringsdirektivet). Ändringarna innebär bland annat att så kallade avvecklingsenheter som huvudregel inte ska omfattas av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder. Från huvudregeln får undantag göras under vissa förutsättningar.

Vidare har kommissionen i en formell underrättelse ifrågasatt om vissa artiklar i krishanteringsdirektivet fullt ut genomförts i svensk rätt. Artiklarna reglerar bland annat hur kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder ska bestämmas och uppfyllas. Underrättelsen innebär att vissa ändringar behöver göras i svensk rätt.

I lagrådsremissen lämnar regeringen förslag till hur ändringsdirektivet ska genomföras i svensk rätt och vilka författningsändringar som behöver göras med anledning av kommissionens underrättelse. Enligt förslaget görs huvuddelen av ändringarna i lagen om resolution, men vissa ändringar bör, enligt regeringens bedömning, ske i föreskrifter på lägre nivå än lag. Mot den bakgrunden föreslår Riksgälden i promemorian vissa ändringar i föreskrifterna om resolution.

Utöver de föreskriftsändringar som är nödvändiga med anledning av ändringsdirektivet och den formella underrättelsen, föreslår Riksgälden att det i föreskrifterna om resolution införs en skyldighet för företagen att underrätta Riksgälden om vissa planerade verksamhets- och organisationsförändringar.

⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012.

Sådan information är central för Riksgäldens resolutionsplanering eftersom den kan påverka bedömningen av hur företaget ska hanteras i händelse av ett fallissemang, till exempel huruvida ett företag ska försättas i resolution eller inte och vilka resolutionsverktyg som ska användas. Under den tid som resolutionsregelverket varit i kraft har Riksgälden vid ett flertal tillfällen fått sådan information kort inpå eller först efter att förändringarna har genomförts. Mot den bakgrunden ser Riksgälden ett behov av att införa en särskild under-rättelseskyldighet.

Riksgälden föreslår även några mindre ändringar i bestämmelserna om rapportering av uppgifter för fastställande av resolutionsavgiften. Syftet med ändringarna är att åstadkomma en enhetlig reglering.

Föreskriftsarbetet pågår parallellt med lagstiftningsarbetet för att de föreslagna föreskriftsändringarna ska kunna träda i kraft samma dag som lagändringarna.

2.2 Regleringsalternativ

Regeringen bedömer i lagrådsremissen att vissa av de anpassningar av svensk rätt som behöver göras med anledning av ändringsdirektivet och den formella underrättelsen bör ske genom föreskrifter på lägre nivå än lag. Dessa anpassningar kan bara göras genom att ändra i föreskrifterna om resolution. I denna del finns det därför inga regleringsalternativ.

När det gäller förslaget om att företagen ska underrätta Riksgälden om vissa planerade verksamhets- och organisationsförändringar är ett alternativ till bindande föreskrifter att Riksgälden med stöd av 28 kap. 1 § LOR begär att företagen lämnar sådana uppgifter eftersom det är uppgifter som myndigheten behöver för sin resolutionsplanering.

Det finns dock flera nackdelar med en sådan insamling av uppgifter. Den tar betydande resurser i anspråk för Riksgälden eftersom myndigheten regelbundet måste kontakta företagen och efterfråga uppgifter om eventuella planerade verksamhets- och organisationsförändringar. Detta alternativ är också resurskrävande för företagen eftersom det innebär att företagen måste hantera en begäran om uppgifter även om företaget inte planerar att genomföra några verksamhets- eller organisationsförändringar. Det är också svårt att fastställa ett lämpligt tidsintervall för en sådan uppgiftsinsamling.

Ett annat alternativ till att införa föreskrifter är att lämna allmänna råd. Allmänna råd är till skillnad från föreskrifter inte bindande, utan är endast en rekommendation till företagen om hur de kan agera för att uppfylla de krav

som ställs i lagar, förordningar eller myndighetsföreskrifter. Ytterligare ett alternativ är att arbeta för en självreglering, det vill säga att företagen lämnar uppgifterna helt på frivillig väg. Inget av dessa alternativ säkerställer dock att Riksgälden får in uppgifterna i tid.

Enligt Riksgälden framstår därför bindande föreskrifter som det bästa alternativet. Eftersom föreskrifter innebär tydliga krav på företagen kan det på det sättet säkerställas att Riksgälden får information om planerade verksamhets- och organisationsförändringar i god tid innan förändringarna genomförs, vilket gör det möjligt för Riksgälden att hålla resolutions- och koncernresolutionsplaner uppdaterade. Det blir även mer förutsägbart för företagen vad som gäller.

De föreslagna ändringarna i bestämmelserna om rapportering av uppgifter för fastställande av resolutionsavgiften innebär att vissa uppgifter ska lämnas på samma sätt och vid samma tidpunkt som de uppgifter som ett företag ska lämna enligt förordningen om resolutionsavgifter.⁹ Av förordningen framgår att Riksgälden ska informera företagen om beslutet om resolutionsavgift senast den 1 maj varje år (artikel 13.1). Det är därför angeläget att företagen lämnar de uppgifter som Riksgälden behöver för att fastställa företagets resolutionsavgift i god tid och på ett enhetligt sätt. Detta kan inte säkerställas genom allmänna råd eller självreglering. Därtill kommer att det uppgiftslämnande som ska ske enligt förordningen är reglerat både när det gäller vid vilken tidpunkt och på vilket sätt uppgifterna ska lämnas. Mot denna bakgrund anser Riksgälden att bindande föreskrifter är det bästa alternativet.

2.3 Rättsliga förutsättningar

Riksgälden har meddelat nuvarande föreskrifter om beräkningen av det särskilda förfogandebeloppet samt företagens skyldigheter att offentliggöra och till Riksgälden lämna uppgifter om kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder med stöd av bemyndigandena i 22 § första stycket 2, 4, 13 och 14 förordningen (2015:1034) om resolution. De ändringar som föreslås med anledning av ändringsdirektivet och kommissionens formella underrättelse ryms inom dessa bemyndiganden.

Bemyndigandet i 22 § första stycket 13 förordningen om resolution ligger till grund för den föreslagna bestämmelsen om att företagen ska underrätta Riksgälden om vissa planerade verksamhets- och organisationsförändringar.

⁹ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 av den 21 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution.

Enligt bemyndigandet får Riksgälden meddela föreskrifter om vilka upplysningar ett institut eller något annat koncernföretag ska lämna till Riksgälden för dess verksamhet enligt lagen om resolution.

De föreslagna ändringarna i bestämmelserna om rapportering av uppgifter för fastställande av resolutionsavgiften grundar sig på bemyndigandet i 22 § första stycket 12 förordningen om resolution. Bemyndigandet avser föreskrifter om vilka uppgifter en avgiftsskyldig ska lämna till Riksgälden enligt 27 kap. 20 § LOR.

3. Motivering och överväganden

I det följande redogör Riksgälden för de föreslagna ändringarna i föreskrifterna.

3.1 Det särskilda förfogandebeloppet

Riksgäldens förslag: Det ska klargöras att avdrag från det särskilda förfogandebeloppet ska göras med ett belopp som motsvarar vissa värdeöverföringar som görs efter det att det särskilda förfogandebeloppet har fastställts.

Om ett företag inte uppfyller det kombinerade buffertkravet, utöver det riskvägda kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder, får Riksgälden förbjuda företaget att göra vissa värdeöverföringar som överstiger ett visst belopp, det så kallade särskilda förfogandebeloppet (4 kap. 29 § LOR).

Krishanteringsdirektivet innehåller detaljerade bestämmelser om hur det särskilda förfogandebeloppet ska beräknas (artikel 16a.4–16a.6). Bestämmelserna har i svensk rätt genomförts i 7 kap. 1–5 §§ föreskrifterna om resolution. Beloppet ska beräknas genom att en summa bestående av delårsöverskott och årsöverskott som inte räknas in i kärnprimärkapitalet enligt artikel 26.2 i tillsynsförordningen¹⁰ multipliceras med en faktor. Från detta belopp ska avdrag göras med ett belopp som motsvarar vissa värdeöverföringar (artikel 16a.4 andra meningen).

I den formella underrättelsen påtalar kommissionen att det avdrag som specificeras i artikel 16a.4 andra meningen i krishanteringsdirektivet inte återfinns i svensk rätt. Regeringen bedömer i lagrådsremissen att det på lägre nivå än lag bör klargöras att avdrag med det belopp som blir resultatet av vissa värdeöverföringar ska göras efter det att det särskilda förfogandebeloppet har beräknats (s. 35).

Av 7 kap. 2 § föreskrifterna om resolution framgår att avdrag för sådana värdeöverföringar som anges i 4 kap. 29 § andra stycket LOR, till exempel vinstutdelningar och betalning av rörlig ersättning, ska göras vid beräkningen av den summa som ingår i beräkningen av det särskilda förfogandebeloppet. Däremot framgår inte att det särskilda förfogandebeloppet, *efter* att det har beräknats, ska minskas med ett belopp som motsvarar samma typ av värdeöverföringar. För att klargöra detta förhållande föreslår Riksgälden att det

¹⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012.

införs en ny bestämmelse i föreskrifterna om resolution. Av bestämmelsen bör framgå att det särskilda förfogandebeloppet ska minskas med ett belopp som motsvarar sådana värdeöverföringar som avses i 4 kap. 29 § andra stycket LOR som görs efter det att det särskilda förfogandebeloppet har beräknats.

För tydlighets skull bör det påtalas att den föreslagna bestämmelsen inte innebär att samma avdrag ska göras två gånger. Avdrag som görs i samband med att den summa som ingår i det särskilda förfogandebeloppet beräknas avser värdeföringar som tidigare gjorts under den period som överskottet avser (7 kap. 2 § föreskrifterna om resolution). Det avdrag som enligt den föreslagna bestämmelsen ska göras efter det att det särskilda förfogandebeloppet har beräknats avser värdeöverföringar som görs från den tidpunkt då restriktionerna inträdde och det särskilda förfogandebeloppet fastställdes.

Det ska också tilläggas att den föreslagna bestämmelsen inte medför någon ändring av regleringens materiella innebörd. Att det särskilda förfogandebeloppet ska minskas med ett belopp som motsvarar de värdeöverföringar som görs efter det att det särskilda förfogandebeloppet har fastställts får – även om det inte uttryckligen framgår av nuvarande föreskrifter – anses vara underförstått.

3.2 Krav på offentliggörande och rapportering för vissa avvecklingsenheter

Riksgäldens förslag: En avvecklingsenhet som omfattas av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder ska tillämpa samma regler om offentliggörande och rapportering som en resolutionsenhet som ska uppfylla kravet på individuell nivå och som inte är ett globalt systemviktigt institut. Offentliggörande och rapportering ska dock endast ske en gång per år.

Offentliggörande och rapportering ska ske första gången vid det tillfälle för offentliggörande respektive rapportering som infaller närmast efter det att 12 månader har gått sedan Riksgälden fattat beslut om att avvecklingsenheten ska omfattas av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder.

Hur kraven på offentliggörande och rapportering ska uppfyllas av vissa avvecklingsenheter

Enligt nuvarande reglering ska krav på kapitalbas och kvalificerade skulder beslutas för i princip alla företag som omfattas av lagen om resolution, även sådana företag som enligt en resolutions- eller koncernresolutionsplan ska avvecklas genom konkurs eller likvidation (4 kap. 1 § LOR). Kravet för dessa

företag ska dock endast bestå av ett förlustabsorberingsbelopp, vilket i praktiken innebär att kravet som regel inte kommer överstiga de kapitalkrav som redan gäller för företaget (4 kap. 4 § andra stycket LOR).

Av det skälet har det i ändringsdirektivet införts en bestämmelse som innebär att företag som enligt en resolutions- eller koncernresolutionsplan ska avvecklas genom konkurs eller likvidation, liksom vissa andra företag som inte är resolutionsenheter, som huvudregel inte ska omfattas av krav på kapitalbas och kvalificerade skulder (artikel 45c.2a). Dessa företag, som enligt ändringsdirektivet ska definieras som *avvecklingsenheter*, ska inte heller omfattas av skyldigheterna att offentliggöra och lämna uppgifter om kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder till resolutionsmyndigheten.

I undantagsfall får emellertid resolutionsmyndigheten besluta att en avvecklingsenhet ska vara föremål för krav på kapitalbas och kvalificerade skulder. En sådan avvecklingsenhet ska då också vara skyldig att offentliggöra och rapportera uppgifter om kravet och hur det uppfylls. Att berörda avvecklingsenheter ska omfattas av dessa skyldigheter kommer enligt lagrådsremissen att framgå av lagen om resolution, men hur skyldigheterna ska uppfyllas föreslås däremot – med stöd av befintligt bemyndigande – regleras på lägre nivå än lag, det vill säga i Riksgäldens föreskrifter (s. 30).

I föreskrifterna om resolution finns bestämmelser om hur företag ska uppfylla skyldigheterna avseende offentliggörande och rapportering. Där regleras dels vilka uppgifter som ska offentliggöras och rapporteras, dels formerna för rapporteringen (6 kap. och 8 kap. 2–8 §§).¹¹

I kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/763¹² preciseras de uppgifter som ett företag ska offentliggöra och rapportera till resolutionsmyndigheten. Därutöver innehåller förordningen vissa ytterligare bestämmelser om när och hur företagen ska offentliggöra och rapportera uppgifterna. Bland annat preciseras de tidpunkter för offentliggörande och rapportering som gäller för olika kategorier av företag. Med ett fåtal undantag gäller enligt förordningen att offentliggörande och rapportering ska ske kvartalsvis.

¹¹ Rapporteringsskyldigheten omfattar även vissa uppgifter om skulder som inte får användas för att uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder (övriga nedskrivningsbara skulder).

¹² Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/763 av den 23 april 2021 om tekniska standarder för genomförande för tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 och Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU vad gäller tillsynsrapportering och offentliggörande avseende minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder.

Ändringsdirektivet innebär ingen förändring av skyldigheterna avseende offentliggörande och rapportering som sådana. Däremot görs en ändring av artikel 45i.4 som innebär att resolutionsmyndigheten ska avgöra i vilken *omfattning* skyldigheterna ska tillämpas för avvecklingsenheter som omfattas av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder, närmare bestämt vilka uppgifter som ska offentliggöras och rapporteras till resolutionsmyndigheten samt med vilken frekvens det ska ske. Skyldigheterna ska inte gå längre än vad som är nödvändigt för att övervaka efterlevnaden av det krav som har beslutats för avvecklingsenheten.

Den fråga som Riksgälden har att avgöra inom ramen för detta föreskrifts-ärende handlar således om huruvida berörda avvecklingsenheter ska omfattas av samma eller mindre omfattande skyldigheter än andra företag som omfattas av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder.

Till att börja med kan konstateras att krav på kapitalbas och kvalificerade skulder endast undantagsvis ska beslutas för avvecklingsenheter. Det får bara ske om Riksgälden, med beaktande av möjliga effekter på bland annat den finansiella stabiliteten, bedömer att det finns behov av att kravet fastställs till ett belopp som överstiger förlustabsorberingsbeloppet (artikel 45c.2a i ändringsdirektivet). Det kan förvisso inte uteslutas att undantaget att besluta om krav skulle kunna komma att tillämpas, men det bör vara sällsynt givet att grundpremisen för att klassificera ett företag som avvecklingsenhet är dess begränsade betydelse för det finansiella systemet. Hittills har Riksgälden inte, för något företag som enligt resolutions- eller koncernresolutionsplanen ska avvecklas genom konkurs eller likvidation, beslutat om krav på kapitalbas och kvalificerade skulder som överstiger förlustabsorberingsbeloppet.

Givet att Riksgälden har bedömt att kravet ska tillämpas för en avvecklingsenhet så finns också ett behov av att övervaka att det efterlevs. På samma sätt som för en resolutionsenhet är kravets syfte att säkerställa att företaget har tillräckligt med kapitalbas och kvalificerade skulder för att åtgärderna i företagets resolutionsplan ska kunna finansieras på ett ändamålsenligt sätt. Utifrån det perspektivet finns det i grunden ingen skillnad mellan vilka skyldigheter avseende offentliggörande och rapportering som bör tillämpas för en avvecklingsenhet som omfattas av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder respektive resolutionsenheter.

Samtidigt är det i dessa fall fråga om företag som är av mindre betydelse för det finansiella systemet än andra företag som omfattas av kraven. De aktuella företagen kan i regel också antas vara förhållandevis små och ha relativt enkla balansräkningar. Detta talar för att det är lämpligt att skyldigheterna tillämpas

med viss proportionalitet. Eftersom de uppgifter som ska offentliggöras och rapporteras enligt nuvarande reglering i utgångsläget är relativt begränsade, och dessutom blir än mindre betungande för företag med enkel finansieringsstruktur, anser Riksgälden att proportionalitet främst kan åstadkommas genom att föreskriva att skyldigheterna ska uppfyllas mindre frekvent, det vill säga att offentliggörande och rapportering ska ske vid färre tillfällen än vad som gäller för resolutionsenheter.

Mot denna bakgrund anser Riksgälden att avvecklingsenheter som omfattas av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder bör offentliggöra och rapportera samma uppgifter som en resolutionsenhet men att det är tillräckligt att detta sker endast en gång per år.

Närmare om kravet på offentliggörande

Enligt 4 kap. 28 § LOR ska ett företag årligen offentliggöra hur kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder uppfylls. Från skyldigheten undantas ett företag som enligt resolutionsplanen ska avvecklas genom konkurs eller likvidation. Regeringen föreslår i lagrådsremissen att detta undantag tas bort (s. 31). Det innebär att en avvecklingsenhet som omfattas av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder årligen ska offentliggöra hur kravet uppfylls. Därmed kommer också bestämmelserna i föreskrifterna om resolution avseende vilka uppgifter om kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder som ett företag ska offentliggöra att gälla för en sådan avvecklingsenhet (6 kap. 2 §).

Som framgår ovan innehåller kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/763 ytterligare bestämmelser om offentliggörande av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder. Riksgälden anser att de krav på offentliggörande som enligt genomförandeförordningen gäller för en resolutionsenhet också bör gälla för en avvecklingsenhet som omfattas av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder.

Enligt kommissionens genomförandeförordning gäller olika krav på offentliggörande för resolutionsenheter som är globalt systemviktiga institut och resolutionsenheter som varken är globalt systemviktiga institut eller del av ett sådant. Riksgälden anser att de krav som gäller för sistnämnda kategori av resolutionsenheter – artiklarna 10.2, 11.2, 14.2 och 16 – också bör gälla för en avvecklingsenhet som omfattas av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder. En bestämmelse med den innebörden bör därför införas i föreskrifterna om resolution.

I kommissionens genomförandeförordning specificeras de uppgifter som ska offentliggöras av ett företag, bland annat i de mallar som ska användas för

offentliggörande. I genomförandeförordningen finns också närmare bestämmelser om hur ofta uppgifterna ska offentliggöras: kvartalsvis, halvårsvis eller årligen (artikel 9). Eftersom Riksgälden anser att avvecklingsenheter endast ska offentliggöra uppgifterna en gång per år bör det av föreskrifterna om resolution framgå att en avvecklingsenhet ska offentliggöra de uppgifter som avses i genomförandeförordningen årligen. Av föreskrifterna bör också framgå att uppgifterna ska offentliggöras samma dag som enheten offentliggör sina räkenskaper eller så snart som möjligt därefter. Detta motsvarar vad som gäller för offentliggörande som sker årligen enligt genomförandeförordningen (artikel 9.6 a).

En avvecklingsenhet bör offentliggöra uppgifter om hur kravet uppfylls första gången vid det tillfälle för offentliggörande som infaller närmast efter det att 12 månader har gått sedan Riksgälden fattat beslut om att avvecklingsenheten ska omfattas av ett sådant krav. Detta bör framgå av föreskrifterna om resolution.

Kommissionens genomförandeförordning gäller i sin helhet för företag som inte är avvecklingsenheter. I 6 kap. 1 § andra stycket föreskrifterna om resolution finns en bestämmelse som upplyser om att genomförandeförordningen innehåller bestämmelser om när och hur ett företag ska offentliggöra uppgifter om hur kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder uppfylls. Eftersom upplysningsbestämmelsen endast gäller företag som inte är avvecklingsenheter bör bestämmelsen, för att skapa tydlighet, flyttas till en ny paragraf.

Närmare om krav på rapportering

I 8 kap. föreskrifterna om resolution finns bestämmelser om rapportering av uppgifter om kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder. Enligt 8 kap. 7 § undantas ett företag, som enligt resolutionsplanen ska avvecklas genom konkurs eller likvidation, från rapporteringsskyldigheten.

Enligt ändringsdirektivet ska kravet på rapportering tillämpas på en avvecklingsenhet som omfattas av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder (artikel 45i.4). För att anpassa föreskrifterna till ändringsdirektivet bör därför undantaget från rapporteringsskyldigheten tas bort. Det innebär att en avvecklingsenhet som omfattas av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder till Riksgälden ska lämna de uppgifter om kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder som anges i föreskrifterna (8 kap. 2–4 §§).

Av de bestämmelser som för närvarande finns i 8 kap. 5 § föreskrifterna om resolution, och som föreslås bli flyttade till 8 kap. 7 §, framgår när uppgifterna om kapitalbas och kvalificerade skulder ska lämnas till Riksgälden. Dessa

bestämmelser genomför artikel 45i.2 i krishanteringsdirektivet. Av föreskrifterna framgår att vissa uppgifter ska lämnas minst årligen, medan andra ska lämnas minst halvårsvis. Som framgår ovan anser Riksgälden att en avvecklingsenhet bör lämna uppgifterna årligen. En bestämmelse med den innebörden bör därför införas i föreskrifterna om resolution.

I kommissionens genomförandeförordning finns ytterligare bestämmelser om rapportering av uppgifter om kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder. Riksgälden anser att de krav på rapportering till resolutionsmyndigheten som enligt genomförandeförordningen gäller för en resolutionsenhet som ska uppfylla kravet på individuell nivå – artiklarna 1, 2, 3.1, 3.2 och 7 – också bör gälla för en avvecklingsenhet som omfattas av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder. Detta bör framgå av föreskrifterna om resolution.

I kommissionens genomförandeförordning specificeras de uppgifter som ett företag ska lämna till resolutionsmyndigheten, bland annat i de mallar som ska användas för rapporteringen. Artikel 3.1 och 3.2 i genomförandeförordningen innehåller närmare bestämmelser om hur ofta uppgifterna ska lämnas av en resolutionsenhet på individuell nivå, nämligen kvartalsvis. Dessa artiklar anger också vilka mallar som ska användas för rapporteringen.

Som framgår ovan föreslår Riksgälden att avvecklingsenheter endast ska lämna uppgifter om kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder en gång per år. Det bör därför av föreskrifterna om resolution framgå att bestämmelserna om rapporteringsintervall i nyss nämnda artiklar inte ska gälla för en avvecklingsenhet. I stället bör den föreslagna bestämmelsen om att uppgifter ska lämnas årligen utformas så att den även innefattar de uppgifter som avses i genomförandeförordningen.

I artiklarna 1 och 2 i genomförandeförordningen finns bestämmelser om vilka rapporteringsreferensdatum och överföringsdatum som gäller för olika rapporteringsintervall (kvartals-, halvårs- och årsrapportering). Det som där anges om årsrapportering ska således gälla för den rapportering som ska göras av en avvecklingsenhet.

En avvecklingsenhet bör rapportera uppgifter om kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder första gången vid det rapporteringstillfälle som infaller närmast efter det att 12 månader har gått sedan Riksgälden fattat ett beslut om att avvecklingsenheten ska omfattas av ett sådant krav. Detta bör framgå av föreskrifterna om resolution.

Kommissionens genomförandeförordning gäller i sin helhet för företag som inte är avvecklingsenheter. I 8 kap. 1 § tredje stycket föreskrifterna om

resolution finns en bestämmelse som upplyser om att genomförandeförordningen innehåller bestämmelser om när och hur ett företag ska lämna uppgifter om kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder till Riksgälden. Eftersom upplysningsbestämmelsen endast gäller företag som inte är avvecklingsenheter bör bestämmelsen, för att skapa tydlighet, flyttas till en ny paragraf.

Enligt 8 kap. 8 § föreskrifterna om resolution ska ett företag som är skyldigt att lämna uppgifter om kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder till Riksgälden i stället lämna uppgifterna till Finansinspektionen. Samma ordning bör gälla för de uppgifter om kravet som en avvecklingsenhet ska lämna till Riksgälden. Det bör i 8 kap. 8 § föreskrifterna om resolution därför tas in en hänvisning till de bestämmelser som reglerar uppgiftsskyldigheten för avvecklingsenheter.

3.3 Skyldighet att lämna uppgifter om verksamhets- och organisationsförändringar

Riksgäldens förslag: Ett företag ska skriftligen underrätta Riksgälden om varje väsentlig förändring avseende företags respektive koncernens juridiska eller organisatoriska struktur eller affärsverksamhet. Underrättelsen ska lämnas i god tid innan förändringen genomförs.

I sin roll som resolutionsmyndighet behöver Riksgälden särskild information om de företag som omfattas av lagen om resolution, bland annat för resolutionsplaneringsändamål. Sådan information kan hämtas in direkt från företagen eller via Finansinspektionen.

Företagen är skyldiga att lämna de upplysningar som Riksgälden begär för sin verksamhet enligt nyss nämnda lag (28 kap. 1 §). Vad gäller upprättande och uppdatering av resolutions- och koncernresolutionsplaner specificeras företagens uppgiftsskyldigheter i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/1624.¹³ Av förordningen framgår vilka uppgifter som ska lämnas till Riksgälden samt när och hur uppgifterna ska lämnas.

För resolutionsplaneringsändamål är vissa uppgifter av särskild betydelse för att avgöra resolutionsplaneringens mest fundamentala fråga, nämligen hur ett

¹³ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/1624 av den 23 oktober 2018 om fastställande i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av tekniska genomförandestandarder när det gäller förfaranden, standardformulär och mallar för den information som ska lämnas för upprättandet av resolutionsplaner för kreditinstitut och värdepappersföretag, och om upphävande av kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1066.

företag eller en koncern bör hanteras i händelse av fallissemang. Exempelvis är uppgifter om vilka verksamheter som ett företag bedriver – och i vilken omfattning – av betydelse för bedömningen av om företaget vid ett fallissemang bör försättas i resolution, och i så fall vilka resolutionsverktyg och andra resolutionsåtgärder som bör tillämpas. Även uppgifter om ett företags eller en koncerns juridiska struktur kan inverka på bedömningen av om resolutionsåtgärder bör vidtas, och i så fall vilka. Inte minst kan den typen av information ha betydelse i fråga om koncerner där Riksgälden i planeringen har att bedöma var inom koncernen eventuella resolutionsåtgärder bör sättas in.

Riksgälden är enligt förordningen om resolution skyldig att uppdatera en resolutions- eller koncernresolutionsplan vid varje förändring av institutets respektive koncernens juridiska eller organisatoriska struktur, affärsverksamhet eller finansiella ställning som skulle kunna ha en väsentlig negativ inverkan på planens effektivitet eller annars nödvändiggöra en ändring av planen (7 §). Någon specifik underrättelseskyldighet för företagen kopplad till denna bestämmelse finns dock varken i lag eller annan författning. Någon motsvarande skyldighet för Finansinspektionen att underrätta Riksgälden finns heller inte.

Uppgifter om bland annat verksamhet och organisatorisk struktur ingår i den periodiska rapportering som ska ske enligt kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/1624. Dessa uppgifter lämnas dock endast en gång per år och beskriver de förhållanden som råder vid den tidpunkt som rapporteringen avser. Eventuella förändringar som sker mellan de fasta rapporteringstidpunkterna, eller som företagen planerar att genomföra framåt i tiden, fångas således inte upp i den periodiska rapporteringen. Att Riksgälden i god tid får vetskap om förändringar som företagen avser att göra är emellertid av stor betydelse för att myndigheten ska kunna upprätthålla en god krisberedskap och för att på ett ordnat och effektivt sätt kunna bedöma hur resolutionsplanernas innehåll påverkas av förändringarna.

Under den tid som resolutionsregelverket varit i kraft har Riksgälden vid ett flertal tillfällen fått uppgifter om väsentliga förändringar i företagens verksamhet kort innan ändringarna har genomförts. I vissa fall har företagen inte själva informerat Riksgälden utan myndigheten har fått informationen på annat sätt, i något fall så sent som när företagen kommunicerat uppgifterna till allmänheten.

Dessa erfarenheter visar att gällande rapporteringsregler inte fullt ut tillgodoser Riksgäldens informationsbehov. Erfarenheterna visar också att det inte heller är tillräckligt att förlita sig på att företagen på eget initiativ lämnar Riksgälden

de uppgifter som krävs för att hålla resolutions- och koncernresolutionsplanerna uppdaterade.

Mot denna bakgrund anser Riksgälden att det bör införas en särskild underrättelseskyldighet för företagen. Underrättelseskyldigheten bör avse sådana planerade verksamhets- och organisationsförändringar samt förändringar av affärsverksamheten som kan föranleda en uppdatering av resolutions- eller koncernresolutionsplanen (jämför 7 § förordningen om resolution). Det bör i föreskrifterna om resolution därför införas en bestämmelse som anger att ett företag skriftligen ska underrätta Riksgälden om varje väsentlig förändring avseende företagets respektive koncernens juridiska eller organisatoriska struktur eller affärsverksamhet. Underrättelsen ska lämnas i god tid innan förändringen genomförs.

Exempel på förändringar som företagen ska underrätta Riksgälden om, enligt den föreslagna bestämmelsen, är planerade förvärv och fusioner, försäljning eller avveckling av enskilda verksamheter eller hela koncernföretag, byte av associationsform och filialisering. Detta ska inte betraktas som en uttömmande lista utan alla typer av verksamhetsförändringar som är av relevans för resolutionsplaneringens innehåll bör omfattas av underrättelseskyldigheten. Det är Riksgälden som har att bedöma om förändringarna påverkar innehållet i resolutions- eller koncernresolutionsplanen. Det är således inte företagets bedömning av hur resolutions- eller koncernresolutionsplanen kan komma att påverkas som styr vilka förändringar som Riksgälden ska underrättas om utan uppgifter om alla väsentliga förändringar ska lämnas till Riksgälden.

3.4 Rapportering av uppgifter för fastställande av resolutionsavgiften

Riksgäldens förslag: Bestämmelserna i förordningen om resolutionsavgifter om när och hur ett företag ska lämna uppgifter till Riksgälden för fastställande av företagets resolutionsavgift ska även gälla för de uppgifter om handelsverksamhet, exponeringar utanför balansräkningen och derivat som ett företag ska lämna till Riksgälden.

Det ska upplysas om att det i förordningen om resolutionsavgifter finns bestämmelser om när och hur de uppgifter som anges i bilaga II till förordningen ska lämnas till Riksgälden.

Av artikel 14 i förordningen om resolutionsavgifter och bilaga II till den förordningen framgår dels vilka uppgifter ett företag ska lämna till

resolutionsmyndigheten för fastställande av företagets resolutionsavgift, dels när och hur uppgifterna ska lämnas.

Av 8 kap. 9 § första stycket föreskrifterna om resolution framgår att ett företag ska lämna de uppgifter som anges i bilaga II till förordningen om resolutionsavgifter till Riksgälden. I paragrafens andra stycke anges att ett företag, utöver uppgifterna i första stycket, ska lämna uppgifter om handelsverksamhet (riskvägt exponeringsbelopp för positionsrisker), exponeringar utanför balansräkningen och derivat (derivatexponeringar). Även dessa uppgifter används för att fastställa företagets resolutionsavgift.

I 8 kap. 1 § fjärde stycket föreskrifterna om resolution finns en bestämmelse som upplyser om att förordningen om resolutionsavgifter innehåller bestämmelser om när och hur uppgifter ska lämnas till Riksgälden för fastställande av ett företags resolutionsavgift. Dessa bestämmelser finns i artikel 14.3–14.6 i förordningen och gäller för sådana uppgifter som anges i förordningen.

Bestämmelserna om när och hur uppgifter ska lämnas i nyss nämnda förordning bör även gälla för det uppgiftslämnande som ska ske enligt 8 kap. 9 § andra stycket föreskrifterna om resolution, det vill säga för de uppgifter om handelsverksamhet, exponeringar utanför balansräkningen och derivat som ska lämnas till Riksgälden. En bestämmelse med den innebörden bör tas in i 8 kap. 9 § föreskrifterna om resolution.

För att regleringen om rapportering av uppgifter för fastställande av resolutionsavgiften ska bli överskådlig bör upplysningsbestämmelsen i 8 kap. 1 § fjärde stycket föreskrifterna om resolution flyttas till 8 kap. 9 §.

3.5 Ikraftträdande

Riksgäldens förslag: Föreskriftsändringarna ska träda i kraft den 1 november 2025.

De föreskriftsändringar som föreslås med anledning av ändringsdirektivet och kommissionens formella underrättelse genomför EU-regler. Dessa ändringar bör träda i kraft samma dag som de lagändringar som också görs med anledning av ändringsdirektivet och underrättelsen, det vill säga den 1 november 2025.

Förslaget om att företagen ska underrätta Riksgälden om vissa verksamhets- och organisationsförändringar kräver inga anpassningar från företagens sida. Detsamma gäller för de föreslagna ändringarna i bestämmelserna om rapportering av uppgifter för fastställande av resolutionsavgiften. Det finns enligt

Riksgäldens mening därför inte något behov av att välja ett annat ikraftträdandedatum för dessa föreskriftsändringar.

Samtliga föreskriftsändringar föreslås därför träda i kraft vid samma tidpunkt, den 1 november 2025.

4. Förslagets konsekvenser

I det följande redogörs för de konsekvenser som Riksgälden bedömer att de föreslagna föreskriftsändringarna får för samhället och konsumenterna, företagen, Finansinspektionen samt Riksgälden.

4.1 Konsekvenser för samhället och konsumenterna

Resolutionsregelverket i sin helhet bidrar positivt till samhället och konsumenterna genom att minska kostnaderna av finansiella kriser för såväl det offentliga som hushållen.

De föreskriftsändringar som föreslås i promemorian innebär vissa förbättringar som ytterligare stärker förutsättningarna för en effektiv krishantering. Exempelvis innebär de föreslagna uppgiftsskyldigheterna för företagen förbättrade möjligheter för Riksgälden att bedriva en effektiv resolutionsplanering och inom ramen för denna övervaka och säkerställa företagens resolutionsbarhet, vilket gynnar samhället och konsumenterna.

4.2 Konsekvenser för företagen

Knappt 200 företag, framför allt kreditinstitut och värdepappersbolag, omfattas av föreskrifterna om resolution.

Riksgälden bedömer inte att föreskriftsändringarna får några effekter för företagens arbetsförutsättningar eller konkurrensförmåga.

4.2.1 Det särskilda förfogandebeloppet

Den föreslagna ändringen i regleringen om beräkningen av det särskilda förfogandebeloppet utgör endast ett klargörande och innebär därmed inte någon faktisk förändring av företagens möjligheter till värdeöverföringar. Förslaget i denna del bedöms således inte få några konsekvenser för företagen.

4.2.2 Krav på offentliggörande och rapportering för vissa avvecklingsenheter

De föreslagna kraven på offentliggörande och rapportering medför en viss ökad administrativ börda för den kategori av företag som efter ändringsdirektivets genomförande kommer att klassificeras som avvecklingsenheter och omfattas av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder. Enligt gällande resolutions- och koncernresolutionsplaner finns det emellertid inga företag som faller inom denna kategori, varför förslagen i dagsläget inte påverkar något företag.

Det kan dock inte uteslutas att Riksgälden i framtiden omprövar nuvarande bedömningar och beslutar att någon eller några avvecklingsenheter ska vara föremål för krav på kapitalbas och kvalificerade skulder. För sådana företag innebär förslaget att uppgifter om kravet ska lämnas till Finansinspektionen en gång per år på det sätt som föreskrivs i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/763. Rapporteringen omfattar uppgifter som företagen bör kunna ta fram förhållandevis enkelt och kommer att göras i samma system som företagen rapporterar andra uppgifter för tillsyns- och resolutionsplaneringsändamål. Förslaget medför således inte något behov av systemanpassningar.

De berörda företagen behöver också säkerställa att uppgifter om hur kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder uppfylls offentliggörs varje år på det sätt som anges i kommissionens genomförandeförordning. De uppgifter som ska offentliggöras sammanfaller i stor utsträckning med de uppgifter som ska rapporteras.

Riksgälden uppskattar den sammantagna tidsåtgången för arbetet med offentliggörande och rapportering av uppgifter till Finansinspektionen till cirka 10–20 timmar per år. Med en timkostnad på 1 500 kronor uppgår den årliga kostnaden till 15 000–30 000 kronor.

4.2.3 Skyldighet att lämna uppgifter om verksamhets- och organisationsförändringar

Förslaget om att företag ska underrätta Riksgälden om väsentliga verksamhets- och organisationsförändringar innebär att företagen kan komma att behöva lämna uppgifter till Riksgälden utanför den periodiska rapporteringen. Den föreslagna underrättelseskyldigheten är händelsestyrd och bör inte vara frekvent förekommande. Underrättelseskyldigheten bedöms inte heller vara särskilt omfattande.

Underrättelsen om väsentliga verksamhets- och organisationsförändringar ska enligt förslaget lämnas skriftligen. Det ställs dock inte något krav på att underrättelsen ska lämnas i ett särskilt format. Förslaget medför därför inte något behov av systemanpassningar. Sammantaget bedöms förslagets konsekvenser för företagen vara begränsade.

4.2.4 Rapportering av uppgifter för fastställande av resolutionsavgiften

De föreslagna ändringarna i bestämmelserna om rapportering av uppgifter för fastställande av resolutionsavgiften bedöms inte få några konsekvenser för företagen eftersom de för närvarande redan lämnar uppgifterna på det sätt och vid den tidpunkt som föreslås.

4.3 Konsekvenser för Finansinspektionen

Förslaget om att avvecklingsenheter som omfattas av krav på kapitalbas och kvalificerade skulder ska lämna uppgifter om kravet till Finansinspektionen i stället för till Riksgälden kan – i den mån Riksgälden fattar beslut om krav för någon eller några avvecklingsenheter – leda till en ökad arbetsbelastning för inspektionen. Det får dock antas att en sådan eventuell ökad arbetsbelastning blir marginell. Framförallt beror detta på att avvecklingsenheter endast undantagsvis kommer att bli föremål för beslut om krav på kapitalbas och kvalificerade skulder. Rapporteringen kommer också att ske på samma sätt som för de företag som idag lämnar uppgifter om kravet till Finansinspektionen, om än med lägre frekvens. Eventuell tillkommande rapportering kräver således sannolikt inte något omfattande utvecklingsarbete från Finansinspektionens sida. Det kan dock inte uteslutas att inspektionen behöver göra vissa mindre systemanpassningar.

4.4 Konsekvenser för Riksgälden

Förslagen innebär förbättrade möjligheter för Riksgälden att bedriva en effektiv resolutionsplanering och inom ramen för denna övervaka och säkerställa företagens resolutionsbarhet.

De föreslagna uppgiftsskyldigheterna för företagen är, som beskrivs ovan, begränsade och antas inte innebära mer än eventuellt en marginell ökning av arbetsbelastningen för Riksgäldens del.

4.5 Utvärdering

Riksgälden bedömer att konsekvenserna av föreskriftsändringarna i huvudsak kommer att kunna utvärderas inom ramen för den löpande resolutionsplaneringen och övervakningen av att företagen uppfyller sina skyldigheter avseende kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder. Utvärderingen kan tidigast göras efter att föreskrifterna har trätt i kraft och företagen har offentliggjort och lämnat uppgifter i enlighet med föreskrifterna.

4.6 Överensstämmelse med unionsrätten

De föreslagna ändringarna i föreskrifterna står i överensstämmelse med unionsrätten.

4.7 Tidpunkten för ikraftträdande

Tidpunkten för föreskrifternas ikraftträdande sammanfaller med ikraftträdandedatumet för de lagändringar som görs till följd av ändringsdirektivet och den formella underrättelsen. Förslagen kräver inga anpassningar från företagens sida, varför särskild hänsyn till detta inte behöver tas vid valet av tidpunkt för ikraftträdande.

4.8 Speciella informationsinsatser

Riksgälden kommer att informera om de ändrade föreskrifterna på myndighetens webbplats (www.riksdagen.se). Det finns enligt Riksgäldens uppfattning inte behov av ytterligare informationsinsatser.